

re kommuner opretter flere pladser til deltidsarbejdende.

Selvølgelig kan alle familiernes problemer ikke løses af Folketinget; men det er vores opgave at give familierne nogle gode rammer, så de kan fungere, og forbedringer på familieområdet kan ikke gennemføres uden lovgivning. Det var nødvendigt at give forældre en lovfæstet ret til orlov, og det er også nødvendigt at give dem en lovfæstet ret til deltid.

Jeg tror ikke, arbejdsmarkedets parter alene kan klare den sag, men selvfølgelig skal vi – som regeringen også lægger op til – have en dialog med arbejdsmarkedets parter.

Sammenfattende vil jeg sige, at vi påskønner, at børnefamilierne er kommet på dagsordenen, og vi påskønner sådan set også regeringens initiativ med denne redegørelse. Den giver dog et bedre overblik og et bedre udgangspunkt for den fortsatte debat, selv om vi mangler de konkrete initiativer. Dem tror vi ikke regeringen alene kan levere, men jeg vil godt tilsige, at Kristeligt Folkeparti vil komme med nogle bud, ikke mindst i den kommende folketingssamling.

Så vil jeg sige til sidst, at forslagene i redegørelsen om oprettelse af familieværksteder og i det hele taget indsatsen i forhold til de svage stillede er områder, som vi meget gerne vil diskutere videre med regeringen, og her er det klart, at der ikke kan lovgives lige her og nu.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg havde lidt svært ved at finde ud af hr. Jann Sjursens ordførertale, i hvert fald den første del af talen, hvor hr. Sjursen kritiserede regeringen for, at der var mangel på konkrete initiativer i redegørelsen, og samtidig slog fast, at debatten om familierpolitik, børnefamiliernes vilkår, børns vilkår er meget ideologisk præget.

Hr. Sjursen konstaterede også, at sådan skal det også være; men de to udsagn har jeg meget svært ved at få til at harmonere. Jeg opfatter faktisk redegørelsen som et oplæg, hvor man fremlægger en række visioner og en række emneområder, der nu skal arbejdes konkret videre på.

Hr. Sjursen var lidt inde på spørgsmålet om pinsepakken, i øvrigt helt i tråd med V og K: Pinsepakken slår benene væk under familierne. Jeg har tidligere i dag bedt V og K om at dokumentere den påstand, og det vil jeg også gerne bede hr. Sjursen om. Hr. Sjursen behøver ikke

at gøre det nu, for jeg tror, hr. Sjursen har lige så store problemer med at komme med den dokumentation, som Venstre og De Konservative havde; men så kom med den i løbet af i dag eller i morgen.

Påstanden holder jo ikke stik. LO har lavet en beregning, hvor man tager en gennemsnitlig LO-familie. Der er lavet en lang række regneksempler, som viser, at ud fra en gennemsnitsbetragtning – og her taler vi om både højtlønnede og lavtlønnede LO-medlemmer – er der tale om et årligt mindreprovenu på 1.000 kr. i år 2002 for en gennemsnitlig LO-familie. De påstande, man kommer med heroppefra, holder ikke stik, og jeg er ked af, at hr. Sjursen træder i præcis de samme fodspor som Venstre og De Konservative.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der var i hr. Sjursens indlæg den grundlæggende præmis, at der bør tages udgangspunkt i familiernes vilkår og ikke i arbejdsmarkedets vilkår.

Jeg tror, hr. Sjursen og vi andre er enige om, at vi skal gøre noget, der gør tilværelsen bedre for hvert barn og hver familie i Danmark, og at vi er enige om, at familien er en meget grundlæggende enhed, som er samfundsnyttig og også nødvendig for, at vi kan trives som mennesker. Men vi er nødt til at tage udgangspunkt i den virkelighed, vi har i dagens Danmark, og den er, at mennesker af begge køn på den ene side er selvforsørgende og på den anden side stifter familie og får børn. Befolkningen har begge udgangspunkter for sin tilværelse.

Jeg tror, det har været ganske godt for mange børn, at deres forældre er kommet i arbejde; jeg tror, de har haft gavn af det. Men at vælge at gå på arbejde og blive selvforsørgende eller lade være er jo alle menneskers frie valg, og der er intet af det, hr. Jann Sjursen ønsker, som mennesker ikke må vælge.

Dér, hvor vandene skilles, er i spørgsmålet om, hvad samfundet skal betale for, og hvis hr. Sjursen mener, at vi skal lade være med at have verdensrekord i erhvervsfrekvens i fremtiden, synes jeg, hr. Sjursen skylder os et svar på, hvor mange plejehjem han vil have lukket, forudsætningen for vores velfærdssamfund er, at vi har den erhvervsfrekvens vi har. Hvor mange plejehjem, hvor mange hospitaler, hvor mange af den slags institutioner skal der lukkes?